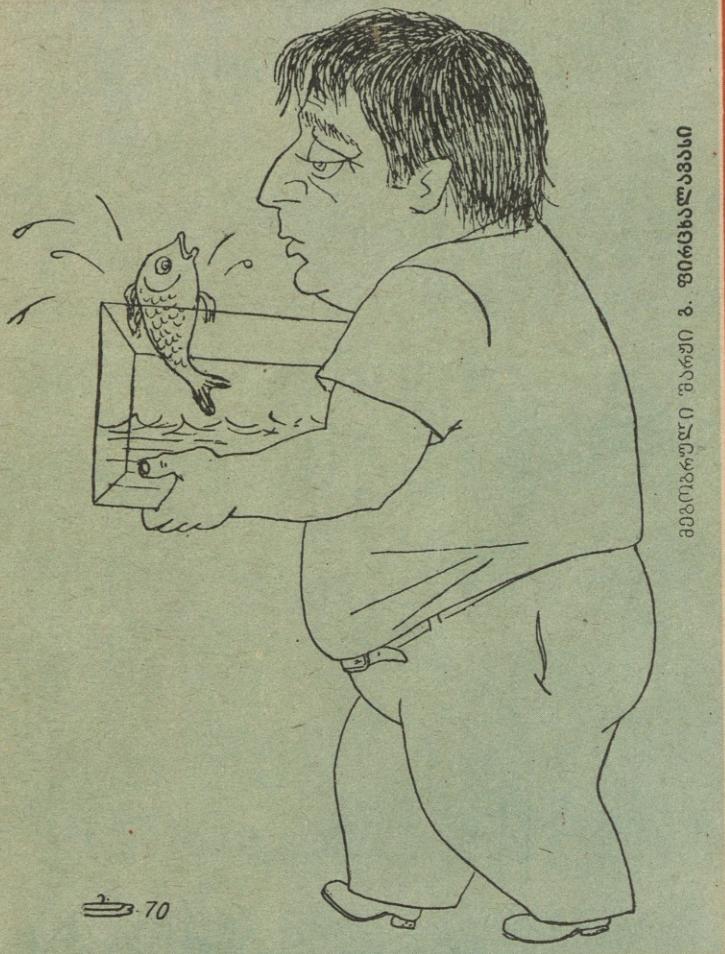

კარი

საქართველო
განაცხადი

გამოცემის 54-ე რაიტი, № 14961. მარტი. 1977. ფასი 20 ქაპი.

— 70

არჩილ ცელაკაური 50 წლისა

ცეოგილ ქართველ მწერალსა და საზოგადო მოღვაწეს, შოთა რუსთაველის სახელობის სახელმწიფო პრემიის ლაურეატს, გამოიცემობა „ნაკადულის დარტორის — არჩილ სამსონის ეს ცელაკაურს დაბადების 50 წლისთავი შეუსრულდა.

საბჭოთა ლიტერატურის დარგში დამსახურებისათვის და დაბადების ორმოცდათ წლისთავთან დაკავშირებით სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის პრა წლის 1 მარტის ბრძანებულებით არჩილ სამსონის ეს ცელაკაური „საპატიო ნიშნის“ ორდენით დაჯილდოვდა.

უურნალ „ნიანგის“ რედაქტირა დიდი სიყვარულით ულოცავს ძეგირფს არჩილს ამ ღირსშესანიშნავ თარიღს და უსურვებს მას ახალ-ახალ შემოქმედიბით გამარჯვებებს.

ნახ. მ. აბაზიძეს

— დაგვეხმარეთ, გატონო ვიღაც გოგოსგან წერილი მოზოვდა თქვენს ბიჭს მომიტაცებ, თუ ცელად არ შემირთავს!

კუპილი სასაფლაოს სამარისებური სიჩუმე ორმა საფლავების გადაგეშილმა უცნობმა დაარღვია.

პირველი: მდიდრულ სასაფლაოებს ნუ მივეკარებით, პატრონნი ჯურლმულში ჩაგვივებიან.

მეორე: მაშ, რა ვქნათ?!

პირველი: ერთდაფინ საფლავებზე წაიმუშავე! ჰა, ღრობზე დაიწყე!

მეორე: ახლავე!

პირველი: საფლავის ლოდზე დაემხო და რკინის ხელ-კეტით მარმარილოს დაფას დააცხრა.

პირველი: ჰა, რა ჰქენი?

მეორე: აჲა, როგორც იქნა, მოგხსენი!

პირველი: მომაწოდე ფრთხილად! დღეისათვის საქ-მარისია!

პირველმა და მეორე უცნობმა მარმარილოს დაფები იღლიაში ამოიჩარეს და ფეხაკრეფით ჩაიჭარენენ ღამის წყვდიაღში.

საფლავის ლოდიდან იღუმალმა ხმამ დაარღვია შუა-ლამის მყუდროება:

სული პირველი: მსხვილ კომბინატორს მეძახდნენ, ფულსაც ბევრს ვშოულობდი, არც ოქროზე ვიყავი მწყრალად, მიყვარდა დასტა-დასტა სისანებზე ხელის მოთათუნება: ერთი ნაკლი მქონდა: გაუმარიარი ვიყავი, ამიტომაც გამთანა ჭერ კიდევ ახალგაზრდა კაცი ინ-ფარქტმა. ბევრი გაჭირვება გამოვიარე, თითივით შიშვე-ლი დავრჩი მილიონების პატრონი კაცი, მაგრამ მოთლად მათხოვარი რომ ვყოფილყავ, მკვდრების ძარცვას მაინც არ ვიყისრებდი...

სული მეორე: გაძრიალებული სპილენძი ბაჯალლო იქროს ბეჭდად გამისალებია! თაგხედი ვიყავი, მაგრამ სასაფლაოზე მისვლისას ყოველთვის ქუდი ვიზდიდი, საფლავის ქვების დანახვაზე კი მოკრძალება მეუფლებო-და. ამათ კი, ლამის არის, გულიდან მიწა აგვაცალონ!

სული მესამე: ჯიბის ქურდი ვიყავ! მდიდრის ჯიბეშიც ჩამიყვა ხელი და სტუდენტის გაფხერილ საფულეშიც, მაგრამ ყვავილი რაა, ყვავილი არ მომისარაჭს სასაფლა-ოდან.

სული პირველი: არც სასაფლაოს მუშაკები არიან თავზეხელგადასასმელები. აბა, თუ გინახავთ, ღამის სა-ათებში, ერთხელ მაინც აქეთ გამოვლილნი!

ქორო: ოქტომბრის რაიონის მილიციას ვაცნობეთ და მეტი რა ვქნათო?!

ფარდა არ ეშვება

ცისკარი ამოვიდა. ირგვლივ ისევ მდუმარება ჩამო-წვა. მეორე დღეს ჭირისუფლებმა ა. ლ-ძემ, გ. ხ-ლმა, ნ. შ-დიამ და ბ. გ-ძემ მწარედ შეიცხადეს საფლავის და-კარგულ ქვებზე, სასაფლაოს დირექტორის უმოქმედება-სა და საწესჩვეულებო კომბინატორის გულგრილობაზე.

ამ „პიესის“ დაღმის მერე საწესჩვეულებო კომბინატორის დირექტორმა 13-47/720 წერილით „ნიანგის“ რედაქტირის აცნობა: „იმ კატეგორიის ხალხისათვის, რომლებიც სა-საფლაოდან ქვების მოპარვის შესაძლებლობას ეძებს, ძნელია რაიმე ზომების მიღება, ან სასაფლაოს ტერიტო-რიის შემოკავება და მოთლიანი ტერიტორიის ყარაულობა ისე, რომ გამორიცხული იყოს სასაფლაოს ძეგლების ქურდობა“.

აბა, ასეთი დამარტმუნებელი არგუმენტების მოშვე-ლიების შემდეგ, რაღა, გვეთქმის? ისლა დაგვრჩენია, მათი დასჯა ისევ ამ საქმეში გამოცდილ მიქელ-გაბრიელს მივანდოთ!

ვ. მამუკაშვილი
ი. თაბაგარი

— თუ დენია, ჩართო და სერმანადუს გიმღვერძე!

შევესწოდა

ცოლმა სარქეს უტრიიალა
იქიდან და აქედან,
ხან გვერდიდან ჩაიხედა,
ხან ზურგიდან ჩახედა.
მალოდინა,
მაყურყუტა,
წასკლა აოარ მალირსა...
და შევესწარ შუა სმაში
მეგობარის ნადიმსა:
„შემოსწრების დალიეო!“ —
არ მაცალეს დაჯდომა,
ვეშაპაცი თამაღობდა
და იგივე მსაჯობდა!..
იქ რა ყანწებს არ ნახაედით,
რა ჭამებს და რა კაზებს!..
ოცი ლერი ასანთისა
ჩარჭობილი ლავაშზე,
წინ დამიდეს ვექსილივით,
თანაც ჩამომითვალეს:
„ერთიან მშვიდობისა,
ამ მხარეს და იმ მხარეს;
მეორე კი — მასპინძლისა,
ჩვენი ძმის და იმედის!..“
ცალკე მაღლეგრძელებინეს
მისი სიმამრ-სიდელრი,
სიდელრის ძმა,
სიმამრის და,
ყვავი-ჩეიკვის მამიდა...
ოცი ლერი ასანთისა
ხუთამდე რომ დავიდა,
უცებ ჭერი დატრიალდა...
ვით წისქვილის დოლაბი,
ქართულ სუფრის სადოგრძელოს
თავი ვეღარ მოგაბი.
„დალიე და დალიეო!“ —
დამძახოლა თამადა...
მერე, სამ დღეს, მკუდარსა ვგავდი,
ლამის სული გამვარდა!..

ნოდარ ზავანაძე

— ტაქიკო! ახალი ამბავი გაიგე?
— გავიგე, ქალო, გავიგე, გაზეთში
რომ წერია, რაღაც მფრინავ თეფშებზე,
ჯიმიკომ რომ ნახა!..

— რა გეშველება! შენ მართლა აფ-
რენ, მეცხრე სართული გარგუნა აღმა-
სკომმა და მაინც ჭურში ზიხარ!

— მერედა, ამომიყვანე ჭურიდან! —
გაწყრა ტასიკო.

— მთელი დასახლებული პუნქტი
ფეხზე დგას, მესამე სართულის ნეს-
ტორი, ცოლითურთ, მანქანის საყიდლად
წავიდა!

— მიწა დავაყარე ჩემს ქმარს! ცაზე
თვალები მიუბჯენია და რაღაც მფრინავ
თეფშებს ყარაულობს, ნესტორი კი მან-
ქანს მანქანზე ყიდულობს!

— მეონი, ნუნუმ არ იცის, ამ დილით
ჩამოვიდა სოფლიდან, დაურეცე!

— ნუნუ, გამარჯობა! ტასიკო ვარ!
ახალი ამბავი გაიგე?

— გავიგე და შიშით გული გამისქდა,
ის მფრინავი თეფშები აქ რომ ჩამოც-
ვივდეს, დავილუებებით!

— ჩემი არ იყოს, შენც ჭურში ზიხარ!
ნესტორი და მისი ცოლი დღეს წავიდ-
ნენ... მანქანა უნდა შეიძინონ!

— არ გადამრიო? — შეაწყვეტინა
ნუნუმ.

— ალო, თამრიკო, ნუნუ ვარ, ახალი
ამბავი გაიგე?

— გავიგე, გავიგი, მფრინავ თეფშე-
ბზე ამბობ, არა?

— გადამრეცს ეს ხალხი! ამ მფრინავ
თეფშებზე ჭვარი ხომ არ დაიწერეთ,
ყველა ამას რომ გაიძახით?

— კიდევ დაფრინავს რამე სხვა?

ო, ზურგი რომ,
მანქანა!

— ჩამოდით მიწაზე! ნესტორთან შე-
იარეთ და მიულოკვით...

— ავეჯი?

— არა, მანქანა!

— დედაა, შენ გინაცხალე! საიდან?
ვინ მისცათ ამდენი ფული?

ნესტორი და მისი მეუღლე შუადლით
დაბრუნდნენ. შესასკლელთან დადარა-
ჭებულმა ნანულმ ინტერვიუ ჩამოარ-
თვა ცოლ-ქმარს:

— რომელი მარქის მანქანა შეიძი-
ნეთ?

— უნიფიცირებული თეფშების სა-
რეცხი მანქანა „ტმ-10 ჰუმანიდი“. —
უპასუხა ნესტორმა.

დასახლებული პუნქტის ქალებმა
შშვიდად ამოსუნთქეს და ცაზე
შების ძებნას შეუდგნენ.

ვაჟა ჩორდელი

ნახ. 9. გომიაზვილისა

— კაცო, ეს ვეთხარი ვაზი გადაწინე-მეთქი და ეს თვი-
ოზ არ გადაწოლილე?

ტომაშ იანოვიცი (სლოვაკია)

— გემის? ჩვეს ცეცხლით ერთი უცოდო ბაიჭვი ცხოვ-რობს და მოტაცებით ეცნობოდა!

፳፭

ବ୍ୟାକ. ୧. ପରିବାରମାତ୍ରରେ

ଶ୍ରୀ ୩. ୪୮୬୯୮୮

— ՏՈ ՄԻԶԱԲ ՁՈ ՃԱԿԱՆԱՐԴ!

አጋዣኑ ቤትና, ፍላጊዎች ጥገና,
ለመረጃዎች ሰላምና,
ሰማውነዱ አንድሬሎችበት
> ገዢስም ቤትና:

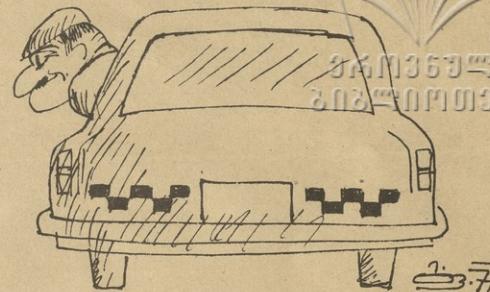
„ამოთხესთან გარდაცვლილთა
კაბძულიყო რიგი...
თა მაშინვე მათ ბოლოში
ქორულგა იგი.

զօսէ, մասազ և մոտենի կյանք,
իսպ, հրցարկ պ զգութեան.
մոտմոնց օրան չկողքնու,
ջառ թուրբազն եղլու.

— ერთ-ორ თვეში მოგვაყითა,
ამხანაგო ლექსო,
ჭმინდა პეტრეს თათბირი აქვს,
არ სცადოს დოკუმენტი.

გადმოაქართულა შ. ამინანაზილება

ବୁଦ୍ଧ. ୩. ଶାରୀରକାଣ୍ଡାଜାନ୍ତିମ

— სინდის, კაცობას გეზილებით, მს უდღაში მოვაკრძით, თუ საგრძნობლო
არ ვიგდიოდე!

„ՅԱՌԵՐ-ՀԱՅԱՀԱՆ ՈՒԹԵԱՀԱՆ”

“ გასევნებს დომინის ხმა: ნუ დაცხრები, ჭამე ფული! ” ურს ჯვართაცვა სათნობა — ინწრიადესთვის შემებული!

მგზავრები შავ ოცნებას,
ექსლის მარაგს გატანს გული
ა აძაგებ სიკეთის მზეს,
ურ-ვარადით გათანაული!

აცს, კაცობით გამოწეუნინებულს,
ადღაც აფიც ემართება!..
ულ შეულძა გერვენება
აცს ხმი და შემართება!

ବାଲିନୀ, ରନ୍ଧାରୀ,
ବଦ୍ରୀରୀ ଦା ଗାମନଦ୍ଵୀରୀ,
କନ୍ଦିଳୀ ପ୍ରାଣକରୀ ଅମନ୍ଦିନୀ
ଶୁରୀ ଶ୍ରୀଷ୍ଟୀ ଦା ତଥିଲୀ ଶ୍ରୀରୀ!

აფერავის ბადაგ-ჯავარს
აჩქევნია ანწლის წვენი,
ოტბას უძღვნი უკახო ჰანგებს,
ოსაფერ რომ სჭობდეს ჩემით!

ეგრამ გეტუვი ოვალმაჩხიიანს:
პართებს განსჯა-დაფიქრება:
ვავს აწივად ვერ დასახავ,
იძნელის ზღვა მზისგან შეიტება!

ଦ୍ୱାଳନ୍ତିରୁଣ୍ଟିଲ୍ଲି ଶବ୍ଦିରିତାଳ୍ପି
ପଥକରିବି ରୂପଶ୍ରୀରେ ଦ୍ୱାଳରମାନତ୍ତ୍ଵବା,
ଗୁଣଶି ପ୍ରକିଳନାମ୍ବି ଶବ୍ଦିରିତିରେ,
ପାଦରମ-ମାଧ୍ୟମେ ପିତ୍ତନକ୍ଷେବା”।

არჩილ გიგანეავილი
თელავის რ-ნი, ს. იუალო

გაზეთებიდან

— სანამ პეტრი მაშვილი მუშაობს მოგემნიდათ, მანამ თვითმომსახურიდან 043665!

ამას წინათ ფეხსაცმლის დონიდან 180 სანტიმეტრს მიგარანტა მიუხედავად ასეთი სიმაღლისა, ფეხს, ჩვეულებრივ, მიწიდან—ვიწერ ზომების რომელი მიწიდან? საჭართველოს წილხვედრიდან, რაღა თქმა უნდა!

ფიქრის დროს მთავე ვდგავა თუ იატაქზე, ამას თქვენთვის კი არა. ჩემთვისაც არა აქვს მნიშვნელობა.

თქვენთვის მნიშვნელობა აქვს იმას, რასაც ვფიქრობ, თუმცა, პირობითი რეცლექსისა არ იყოს, ეს მნიშვნელობაც ბირობითია.

ფიქრის წინ სიტყვების გამოჭერებას აზრი არა აქვს — წასვლა სჭობს წარმავალისათვის, ნათქვამით.

ჰოდა, მეც წავედო...

ჩემთვის ჩუმად, თქვენთვის კი ხმამალლა ვფიქრობ, პატივცემულო მკითხველომ!..

1. საიდან იზშება ადამიანი?

პარგა ხანია ვფიქრობ იმაზე, თუ სახელდობრ, საიდან იწყება ადამიანი.

ფიქრისან, ჯიბიდან და სკამიდან რომ არ იწყება, ეს ნადდია.

იქნებ, უურიდან? — ძნელი დასაჭრებელია.

იქნებ, საანგარიშოდან, ხელფასიდან, გაზ-24-დან?

იქნებ, სულაც წყნეთიდან, იქნებ, 7-ოთახიანი ბინიდან?

იქნებ, მართლა მაიმუნიდან? თუმცა, არა, უკვლად შეუძლებელია, მეოცე საუკუნის დამლევს ადამიანი ისევ მაიმუნიდან იწყებოდეს.

იქნებ, მოყოლილი ქონებიდან, იქნებ, შეძენილიდან, ან, იქნებ, სულაც ტილეფონიდან?!

იქნებ, იქნებ, იქნებ...

გამეტებით ვიტაცე შუბლში.

თურმე მიგნება, მათ შორის პასუხის მიგნება, ხელისგულითაც შეიძლება...

2. დაბადების დღე

ვცირობ კალენდარზე, ჩვეულებრივ და არაჩეულებრივ დღეებზე. არაჩეულებრივი როგორილა?

არაჩეულებრივი დღე იმით განსხვავდება სხვებისაგან, რომ კალენდრიდან მისი ჩამოხევა შეუძლებელია.

არაჩეულებრივ დღეს მშე შენი თავიდან ამოდის და გვიან, ძალიან გვიან ჩადის. ჩადის იქ, საიდანაც ამოვიდა.

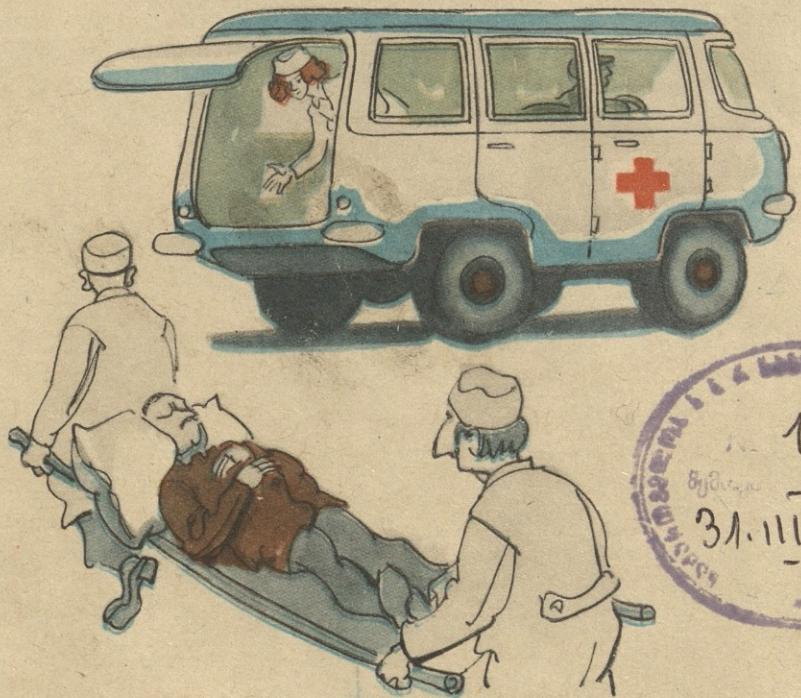
ამ დღეს მშისთვის მევატორიც შენი ხარ, გრძელიცა და განედიც.

ამ დღეს შენი ოცნების კოსმოდრომზე არც დაფრენას უშლი ვინმეს და არც ფრთხების გაშლას...

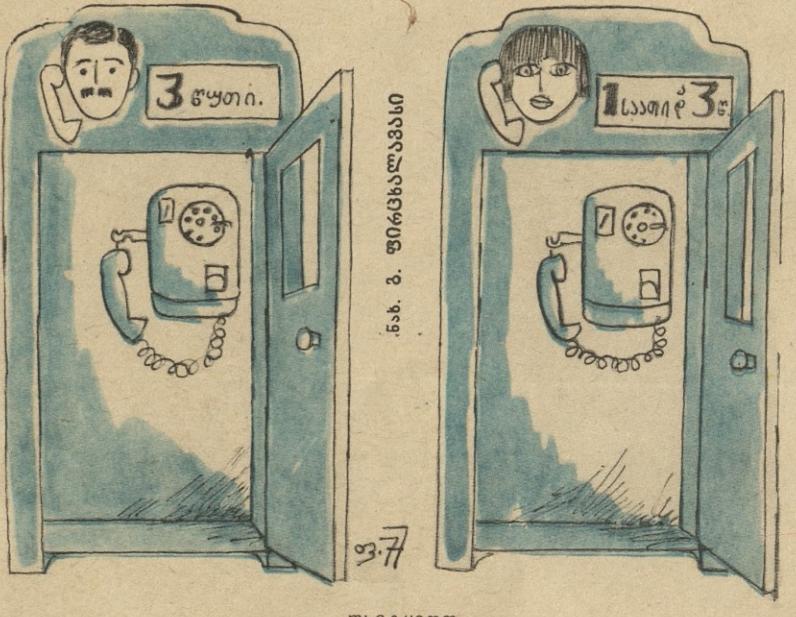
დღიდან, ძალიან დიდის ვფიქრობ კალენდარზე, და იმაზე, რომ დღევანდელი, ეს თითქოს შეუხედავი, თითქოს უფერული, თითქოს ჩაუმული დღე შეიძლება ვილაცისათვის არაჩეულებრივ დღედ — სიყვარულის დაბადების დღედ გადაიქცეს!

ზაზა პაციენტილი

ნა. 3. ლომიძისა

— შვილმა იმდენი დევება გამოუგზავნა თგილისიდან, სსწრაფოდ ფული, რომ თვითონ ისილორმს მოადგეს „სსწრაფო“!

სიტყველ

რა, ეს ტელეფონი!

ბოლო ჭიქამ წერტილი დაუსვა ჩემს მიკიბულ-მოკიბულ სადლეგრძელოებს. უკანასკნელი, რაც იმ ღმენს დამამახსოვრდა, თამადის სიტყვები იყო, ჩემს მეუღლეს რომ ეუბრებოდა:

— რა გქნა, ჩემო დაიკო, შენი ქმარი არც სუთარაზე გარებულა მოაგრილე! ეს, ჩემი სიძე არ იყოს და, მოგიკრელ ტარიელია მარიფათიძე, თუ ან აქ, ან სამსახურში მოადგილედ დაწენიშნა!

მეორე დილით გაღვიძებას სიკვდლი მეჩრია. თავზე თითქოს ტყვიის ჩაფხუტი მეხურა და, საერთოდ, ისეთი შეგრძნება მქონდა, თითქოს სხეულის თითოეული ნაწილი ცალ-ცალავ ეწყო ლოგინზე. ცალი ხელით ბორჯომის ბოთლს გადავწვდი, შეორეთი კი ტელეფონის აპარატი მოვძებნე.

— ალ! გამარჯობა შენი! — ძლიერ ამოვილულლოდი.

— გაგიმარჯობს! — ჩაიდანივით თოტეთუხედა წუხანდელი თამადა.

— არც შენ წასულხარ სამსახურში?

— გაგაუდიდი? სამსახურში ქი არა, საკუთარი სახელი და გვარი არ მასხვეს. ალბათ, შაქრიანი ლვინო გვასვა მაგ ოჯახისაძეცემა! — აბურტუკუნდა ტარიელი.

— რა იყო, რომ გაგვეყიძე შაქარწყლით?! — შეიგადი გუშინდელი თამადა სინდისზე.

— რომ მცირდნდა, ასეთი სუსტი იყავი, გრი დას არ გაგარანდი ცოლად და მერე ჩემს მოადგილეობას არ გაღრმეს გდინდები!

— ჰა, ბიქო! მოიმორე ყველა ნათესავი და ვარ დაგრჩება! მაინც სად გამოქებენ პირად მდივნად ასეთი გაბურტუნებული გოგო, ა?

— აბა, აბა, ეგვეობი არ იყოს, თორემ ხელია მომახსენებ ჩემს დაი-

კოს, შენ რომ ჩვენს ახალ ეკონომისტთან რომანი გამირანდებული!

— როგორ?! თონა ინიციენტი არ არის!

— რა იქმა უნდა, არა!

— ისე არც შენი მამიდაშვილი ყოფილა დიდი მსმელი გაუკაცი, აი ის, უსაფრთხეობის ინიციატივი რომ მუშაობს ჩვენთან! — შეური ვიძი მე.

— ის მამიდაშვილი კი არა, ბიძაშვილი! — კალა დაზუსტდა მავთუ-

ლის ბოლოში გენეალოგიური თანმიმდევრობა.

...ნამდივილად ჯერ არ გამოფხიზლებულა ბოლომდი ტარიელი. სულ აურ-დაურია ყველაფერი. ჩვენი მთავარი ინიციატივი მოადგილე მისი სიდედრის დისტანცია, მთავარი ინიციატივი კი — სიდედრის ძმისშვილი. ისე კი, შეცოლება საწყალი ტარიელი; ამდენი ნათესავის შემყრელების, იმის საშუალებაც კი არა აქვს, სამსახურში მიყვერას თავისი შეკუთხებაშელელ მდივანს. ყასიდად მიუგდებს რამდენიმე დაშიგრულ ფრაზას და იმის შეშით, ნათესავებილან ვინგემ არ ჩაუკალოს ჩემს მეუღლეს, გადაიკარგება ხოლმე კაცი თავის მდივნანად მთელი დღე. ესაა საქმე!

მავთულის მეორე ბოლოში კელავ თოტეთუხედა ჩაიდანი:

— კარგი იყო ახლა პატელიაზე გამოვსულიანადი!

— ჰოდა, წავიდეთ, ჩემი ტარიელ, ოქროყანაში!

— შენ, გეტუბა, მართლა მაგრად დამბალხარ გუშინ. როდის აქეთ გამხადე ტარიელი, რომოცი წელია თენგიზი ვარ!.

— მართლა არ გარებულხარ ქარხნის დირექტორად, თუ ასე ცუდად ირან ლეინობ!

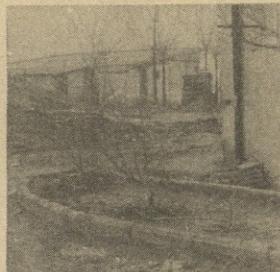
— კი მაგრამ, ვისთან რეკავთ?

— როგორ თუ ვისთან? ჩქისა და ჩლიქების გადამამუშავებელი ქარხნის დირექტორი ტარიელი მართვის მართვის ჩამონაციანი ვარ! — განიმუხტა სიტუაცია მართლობის ბოლოში.

— უმ, ბოდიში!

მიკროსაბოლოებები

ԹՈՅՆԱԿԱՐԱԿԱՐԱ

მთვარეს ღვინო უხდება, ღვინოს — მოლხენა,
მოლხენას კი — თავისი შესაფერი ადგილა და დრო.
აქ შეუსაბამობაა: სურათზე ოლტეჭდილი სამწვადის
გარშემო მრავალსართულიანი სახლებია, კერძოდ,
თემების დასახლების მესამე მიკრორაიონის IV კვარ-
ტალის 57-ე კორპუსი. კორპუსში სამწვადით აღმ-
ფოთებულ-შეწუხებული მცხოვრებლებია. მოგე-
ცათ ლქენა, ღვინო და მწვადი ცუდი რამ არ იყოს,
მაგრამ ჩვენ მოსვენება დაყარგეთ, აქაურობა
ღრეობის ადგილადა გადაქცეული, გვანდ აღმემდე
სამისი უწმარტური სიტყვები და არასასალმოვნო სიბ-
ლეები, განსაკუთრებით ზაფხულში. ზამთარში
მაინც დავისვენებდით გვეგონა, მაგრამ ახლა ცხელი
წყლის გაყვანილობა დაუზიანდა ე. წ. „სამწვადეს“.
გადათხარეს აქაურობა. კარგა ხანს ორმოზე გვახ-
ტუნავეს, მერე ორმოს მიწა მიიყარეს და ტალახით
მოგვამარაგესო, — მოგვმართავენ განმცხადებლე-
ბი.

ବୋଲିନ୍ କାଣ୍ଡାମ

ഒരു വിവരജിക്കുന്നതുമായി മനസ്സിലാക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ.

ଓৰ লিৰীৰীৰ পুনৰ্ভূত গামোৰূপে
ডোক্টৰ শ্ৰেণীৰ ডা শ্ৰেণীৰ
ডালোৱলো, ডামতোৱলো
হিঙীল কৰোৱাৰ ডালোৱলোৰৈ।

ზოგს ეშლება მისამართი,
ვეღარ აგნებს გზებს და ქუჩებს,
მთვრალს ორმოში ჩაძინებულს,
ლორი გაიფენის, ლოშნის ტუჩებს.

م. ۳-۵

ერთ-ერთი ავტორი ასე განიცდის ძეხვის „გასაჭირს“:

მე რადგანაც კალბასი ვარ
კელარა ვთქვი ესაო,
ჩემს მაგივრად ხალხი იტყვის
რაც წუნი მაშეს დოგისაო.

საიდან გაჩნდა აქ სამწვალე?

გადაკეთებ-გადმოკეთება ჭერ არ ღამთავრებულა!

ଶ୍ରୀମତୀ କୁମାରଜୀବିନୀ

କଲ୍ପିଣତ୍ରି ରହୁଣ ମିଯିଦଳସ
ରୂ ଚାମିଲ୍ଲେବୁ ସାବଲଶିନ
ଅଲ୍ଲେବେନ ରୂ ରମ୍ପରାନ
କେରଳାପିଳ ଶାଙ୍କୁ ରାଜ୍ଞୀଶିନ.

५०-१८

„ვტორი ანგარიშს უწევს ძებევის სსენტით მაღალძრულ
შეკონვენციას და მაშინც გადადის სხვა ომაზე, რომელიც
„დღიუნილობას იჩიარება“:

ოხ, ცხოვრება ცხოვრება
გაგვითუჭე გუნება
შშრომელ ხალხის მოძრაობაშ
ეჭლა იწყო დინიბაო.

5. 9-30

ერთი აგტორი გვაჩვავინის, მისი სიტყვებით რომ ვთქვათ „საცილით სავსე რვეულს“: გთავაზომთ რამდენიმე სტრიქონს ამ „ხილვოთან“:

ველარ ვიკავებ ნერვებსა
ეს რა ტვირთო ავიკიდე,
ჩემი დასაკლავი დანა
ჩემი ხელით გამოაწერუკ.

აღარ ისმენ არვის თხოვნას
არც გასაჭირს კითხულობ
ვინმემ სიტყვა თუ შეგძედა
ვიღარ რანილობ „ფსიტოლობ“.

5. ፭-፻

დაბოლოს, ანდაზა თაგვზე:
თაგვმა თხარა, თხარაო და რომ დაიღალა ბარი მიაყუდაო.

३८

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତପାଠ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣବିଦ୍ୟାଲୟା
କାଳାତନ୍ତ୍ରିକାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣବିଦ୍ୟାଲୟା ପାଠୀଙ୍କରା-
ଭାବୁ ପାଠୀଙ୍କରା ପାଠୀଙ୍କରା

ნანა გარიბაშვილი

ନାହାତ୍ରୀ ତୁମ୍ଭେଣ୍ଟି କାହାର-
ଲାଗିବା: ଗ. ଅଦାଶିଳ୍ପୀ,
ଶ୍ଵରପାଲୀ, ଗ. ଲାମ୍ବିନୀ
କୋ, ଗ. ଶ୍ରୀଜନ୍ମପାଲୀ ଗ.
ଫୁଲପୁରାଲୀଙ୍କା.

ପରାମର୍ଶରୀ ରୋଧାତଳାରୀ
ଦେଖିଲାମ କାହିଁକିଏବୁଜୁଣ୍ଡା

აშერიძის შეერთებული შტატები „საიდუმლოდ“ მოელაპარაკენ ომანის მთავრობას მის ტერიტორიაზე სამხედრო ბაზის გაშენების შესახებ. პენტაგონის ამ შეთანხმებამ ჩქარა ამერიკის გაზეთების ფურცლებზე გაეონა.

ამ დღეებში ინგლისურმა გაზეომა „გარდიანმა“ მთლიად დააგვირგვინა ეს „საიდუმლო გარიგება“, როდესაც განაცხადა, რომ ომანის სულთანი კაბუს დათანხმდა პენტაგონის წინადადებაზე— ბაზებისათვის გამოუყოს ტერიტორია აშშ-ის სამხედრო საზღვაო ფლოტსა და სამხედრო-საჰარო ძალებს კუნძულ მასირაზე.

